

سرمقاله

وقتی وطن زخمی است؟

ادامه از صفحه یک

در سیاست، مذاکره همیشه برای اعتماد نیست؛ گاه برای مهر بی‌اعتمادی است. همیشه برای ساختن رابطه نیست؛ گاه برای محدود کردن خسارت است. همیشه برای جلب خیر نیست؛ گاه فقط برای دفع شر است.

پیامبر اسلام(ص) در صلح حدیبیه با همان قریشی مذاکره کرد که سال‌ها مسلمانان را آزار داده، آنان را از خانه و کاشانه رانده و عزیزانشان را کشته بود. بسیاری از یاران آن صلح را تلخ و حتی تحقیرآمیز می‌دانستند، اما تاریخ نشان داد که آن توافق، فرصتی برای تقویت جامعه اسلامی و زمینه‌ساز فتح مکه شد.

امام حسن(ع) نیز با معاویه صلح نکرد، چون او را صالح یا عادل می‌دانست؛ بلکه صلح کرد تا اصل اسلام و جان شیعیان حفظ شود. آن صلح، انتخاب میان حق و باطل نبود؛ انتخاب میان نابودی کامل و حفظ ظرفیت آینده بود.

در تاریخ ایران نیز، امیرکبیر هرگز روس و انگلیس را دوست نمی‌دانست، اما می‌کوشید با تنظیم مناسبات، فرصت اصلاح درون ایران را بخرد. او به خوبی فهمیده بود که استقلال، تنها با شعار حفظ نمی‌شود؛ به زمان، بازسازی و انباشت قدرت نیاز دارد.

در روزگار معاصر، دنگ شیائوپینگ نیز آمریکا را شریک آرمانی چین نمی‌دانست. او دشمنی‌های عمیق را انکار نکرد، اما تصمیم گرفت پیش از هر چیز، چین را بسازد. چین به آمریکا اعتماد نکرد؛ از آمریکا زمان خرید، نه برای دوستی، بلکه برای قدرتمند شدن. امروز نتیجه آن تصمیم پیش چشم جهان است.

همه این نمونه‌ها یک پیام مشترک دارند؛ دولت‌های خردمند با دشمن مذاکره نمی‌کنند چون دشمن خوب شده است؛ مذاکره می‌کنند تا فرصت قوی‌تر شدن پیدا کنند.

امروز نیز پرسش اصلی این نیست که آیا آمریکا قایل اعتماد است یا نه.

پاسخ این پرسش را تاریخ داده است.

پرسش اصلی این است که آیا ایران باید هزینه بی‌اعتمادی آمریکا را تا بی‌نهایت یا ویرانی شهرهایش بپردازد؟

اگر مذاکره بتواند حتی یک نیروگاه را از بمباران نجات دهد...

اگر بتواند حتی یک بندر را از نابودی حفظ کند...

اگر بتواند حتی یک کودک دیگر را از زیر آوار بیرون نهد دارد...

اگر بتواند فرصتی برای بازسازی توان اقتصادی، نظامی و فناوریانه ایران فراهم کند...

آیا عقل سیاسی حکم نمی‌کند که از این ابزار استفاده شود؟

مذاکره، بخشی جنایت نیست.فراموش کردن خون شهیدان نیست.

بستن پرونده دشمنی آمریکا نیست.

مذاکره، اگر قرار باشد، فقط ابزاری برای کاستن از هزینه‌های ایران است.

ملت ایران در این نبرد نشان داد که تسلیم نمی‌شود.

دشمن نیز نشان داده است که در ویران کردن زیرساخت‌ها، اقتصاد و زندگی مردم، هیچ مرزی برای قائل نیست. رؤیای او تنها شکست نظامی ایران نیست؛ رؤیای او تبدیل ایران به سرزمینی فرسوده، خسته و گرفتار بازسازی‌های پایان‌ناپذیر است.

هنر سیاست آن است که نگذارد دشمن، اهدافش را حتی در صورت ناتوانی نظامی محقق کند.

امروز شجاعت فقط در خط مقدم نیست. شجاعت، گاهی پشت میز تصمیم‌گیری است، آنجا که باید میان خشم و خرد، انتقام و مصلحت، احساس و آینده ایران، انتخاب کرد.

فروسی هزار سال پیش هشدار داده بود:

خرد، چشم جان است؛ چون بنگری

تو بی‌چشم، شادان جهان نسپری.

اگر مقاومت، ایران را در میدان سربلند کرد، اکنون تدبیر باید ایران را در فردای جنگ حفظ کند.

هدف مذاکره با آمریکا، ساختن آمریکای بهتر نیست.

هدف، ساختن ایران قوی‌تر است.

زیرا در سیاست، گاهی بزرگ‌ترین پیروزی آن نیست که دشمن را دوست خود کنی بلکه هدف اینکه اجازه دهی دشمن آینده کشور را خراب کند.

دوران فروپسنگی، ایام آسان و ایام سخت، دوره‌های آرامش و دوره‌های تنش و حتی بحران دارد. اما مشهور است که آنچه هویت و جوهره واقعی یک ملت را آشکار می‌کند، نه دوران ثبات و آرامش، بلکه نحوه مواجهه با لحظات دشوار تنش و بحران است.

به گزارش نورنیوز ایران از معدود کشورهایی است که تاریخ کهن‌اش را بیش از آنکه دوره‌های آرامش و آسانی ساخته باشد، روزهای سخت و بحران‌های بزرگ شکل داده‌اند. جنگ، اشغال، تحریم، خشکسالی، زلزله، آشوب‌های منطقه‌ای، فشارهای اقتصادی، رقابت قدرت‌های بزرگ و انواع تهدیدهای امنیتی، همگی بارها در مقاطع مختلف بر این سرزمین سایه انداخته‌اند. هریک از این بحران‌ها به تنهایی می‌توانستند یک کشور را از هم بپاشند، اما ایران هر بار، با وجود خسارت‌های سنگین، توانسته است خود را بازسازی کند و به مسیر ادامه حیات بازگردد.

این بقا و نجات‌بخشی مستمر صرفاً محصول جغرافیا، منابع طبیعی یا جمعیت نیست. آنچه ایران را در طول تاریخ حفظ کرده، بیش از هر چیز نوعی «هوش تمدنی» در مواجهه با بحران بوده است؛ قابلیتی که اجازه نمی‌دهد جامعه ایرانی در چارچوب‌های از پیش تعیین‌شده محصور بماند. هرگاه راه‌های معمول به بن‌بست رسیده‌اند، ایرانیان کوشیده‌اند راهی تازه بیابند. شاید بتوان گفت یکی از ویژگی‌های پایدار این تمدن، توانایی تبدیل محدودیت‌ها به فرصت و خلق راه‌حل‌هایی بوده که در زمان خود نامتعارف، اما در عمل کارآمد بوده‌اند. اگر تاریخ ایران را مرور کنیم، درمی‌یابیم که بسیاری از نقاط عطف آن، محصول تکرار نسخه‌های رایج نبوده است. از شیوه‌های اداره سرزمین پهناور ایران در دوره‌های مختلف گرفته تا سازوکارهای سازگاری با کم‌آبی، از شبکه‌های تجاری فرامرزی تا الگوهای متنوع حکمرانی محلی، از بازسازی کشور پس از جنگ‌ها تا مدیریت بحران‌های سیاسی، در بسیاری از موارد، راه‌حل ایرانی، راه‌حلی متفاوت از الگوهای متعارف زمان خود بوده است. گویی جامعه ایرانی، به‌ویژه در شرایط نابرابر، بیش از آنکه در پی رقابت بر اساس قواعد طرف مقابل باشد، تلاش کرده قواعد تازه‌ای برای بازی تعریف کند.

در ادبیات نظامی، از این ویژگی با عنوان «نبرد نامتقارن» یاد می‌شود؛ یعنی استفاده خلاقانه از ظرفیت‌هایی که طرف مقابل یا آنها را نمی‌شناسد یا برایشان اهمیتی قائل نیست. اما این مفهوم را می‌توان به حوزه حکمرانی نیز تعمیم داد. شاید بزرگ‌ترین سرمایه ایران در شرایط پیچیده امروز، نه صرفاً منابع مادی یا توان سخت، بلکه همین قابلیت اندیشیدن نامتقارن و یافتن راه‌هایی باشد که از دل شرایط دشوار زاده می‌شوند.

امروز نیز ایران در یکی از پیچیده‌ترین مقاطع چند دهه اخیر قرار دارد. فشارهای اقتصادی، تحولات پرشتاب منطقه‌ای، تغییر موازنه‌های جهانی، تحریم‌ها، مسائل اجتماعی، انتظارات فراینده نسل

در شرایطی که جنگ از مرحله عملیات پرشدت و تلاش برای دستیابی سریع به اهداف سیاسی عبور کرده، مهم‌ترین خطای راهبردی، ادامه تحلیل تحولات با منطق روزهای نخست جنگ است. آمریکا و اسرائیل در مرحله اول به دنبال ایجاد یک شوک راهبردی و تحمیل سریع یک وضعیت سیاسی جدید بودند؛ اما تحقق نیافتن اهداف سیاسی مورد نظر، ادامه همان الگو را پرهزینه و از نظر راهبردی کم‌اثر کرده است. در چنین شرایطی، تغییر تاکتیک و حرکت از جنگ پرشدت به جنگ کم‌شدت و فرسایشی،

جدید، انقلاب فناوری، تغییرات اقلیمی و الزامات جدید حکمرانی، همگی به‌صورت همزمان بر نظام تصمیم‌گیری اثر می‌گذارند. این وضعیت را نمی‌توان با نسخه‌هایی اداره کرد که برای شرایطی کاملاً متفاوت طراحی شده‌اند. دنیای امروز، دنیای مسائل پیچیده است و مسائل پیچیده، پاسخ‌های ساده و تکراری ندارند.

در چنین شرایطی، آنچه بیش از هر زمان دیگری ضرورت پیدا می‌کند، حرکت به سوی «حکمرانی نو» است. مقصود از حکمرانی نو، گسست از اصول بنیادی یا عدول از ارزش‌های اساسی نظام نیست. اتفاقاً هر نظام سیاسی زمانی می‌تواند اصول خود را حفظ کند که در روش‌ها، ابزارها و سازوکارهای اجرایی، از انعطاف، یادگیری و نوآوری برخوردار باشد. تفاوتی اساسی میان «ثبات در اصول» و «جمود در روش‌ها» وجود دارد. اصول، سامن هویت‌اند؛ اما روش‌ها باید متناسب با تحولات زمانه، بازآفرینی شوند.

یکی از خطاهای رایج در نظام‌های سیاسی آن است که میان وفاداری به اصول و تکرار شیوه‌های گذشته علامت مساوی می‌گذارند. در حالی که تجربه موفق همه دولت‌های پایدار نشان می‌دهد، اصول، زمانی ماندگار می‌شوند که بتوانند خود را در

کشف راه های ابتکاری برای عبور از مشکلات بررسی شد

معجزه ایرانی در لحظات سخت

ایران بارها در بحران‌های گوناگون ثابت کرده است که در شرایط نامتقارن، توان خلق راه‌های نامتقارن را دارد. همان روحیه‌ای که در مقاطع مختلف تاریخی، کشور را از بحران‌های بزرگ عبور داده، امروز نیز می‌تواند الهام‌بخش مرحله‌ای تازه از نوسازی حکمرانی باشد.

ن نیست؛ هنر یاد گرفتن، اصلاح کردن و پیش‌بینی کردن نیز هست.

ایران بارها ثابت کرده است که در شرایط نامتقارن، توان خلق راه‌های نامتقارن را دارد. همان روحیه‌ای که در مقاطع مختلف تاریخی، کشور را از بحران‌های بزرگ عبور داده، امروز نیز می‌تواند الهام‌بخش مرحله‌ای تازه از نوسازی حکمرانی باشد. جامعه‌ای

با چنین پیشینه تمدنی، نباید خود را اسیر این تصور کند که همه پاسخ‌ها از پیش داده شده یا همه راه‌ها قبلاً آزموده شده‌اند. برعکس، شاید مهم‌ترین سرمایه ایران همین باشد که در بزرگه‌های تاریخی، همواره جرئت اندیشیدن به راه‌های تازه را داشته است.

اکنون نیز کشور بیش از هر چیز به همین جسارت نیاز دارد؛ جسارت نوآوری در حکمرانی، نه برای فاصله گرفتن از اصول، بلکه برای تحقق مؤثرتر همان اصول در جهانی که دیگر شبیه گذشته نیست. اگر تاریخ ایران درسی برای امروز داشته باشد، آن درس این است که بزرگ‌ترین پیروزی‌های این سرزمین، زمانی رقم خورده‌اند که ایرانیان به جای اسارت در الگوهای تکراری، راهی تازه برای عبور از بن‌بست‌ها آفریده‌اند. شاید اکنون نیز زمان آن رسیده باشد که این سنت دیرینه، یک بار دیگر در عرصه حکمرانی خود را نشان دهد.

قالب ابزارهای جدید و متناسب با شرایط تازه بازتولید کنند. حکمرانی موفق، حکمرانی‌ای است که به جای مقاومت در برابر تغییر، تغییر را مدیریت کند و به جای آنکه صرفاً به واکنش‌های مقطعی بسنده کند، ظرفیت تولید راه‌حل‌های تازه را در درون خود ایجاد نماید.

امروز ایران بیش از هر زمان دیگری به چنین ظرفیتی نیاز دارد؛ ظرفیتی که بتواند از دل محدودیت‌ها، امکان بیافریند. این امر مستلزم تقویت عقلانیت تصمیم‌گیری، استفاده از همه ظرفیت‌های کارشناسی کشور، افزایش مشارکت نخبگان، ارتقای سرمایه اجتماعی، کاهش بروکراسی فرباشنده، اعتماد بیشتر به مدیران خلاق، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، اصلاح فرآیندهای تصمیم‌سازی و افزایش انعطاف نهادی است. حکمرانی نو، بیش از آنکه به معنای تغییر در اهداف باشد، به معنای تغییر در کیفیت اداره کشور است.

شاید مهم‌ترین ویژگی حکمرانی نو، آن باشد که به جای اداره کشور بر اساس عادات، آن را بر اساس یادگیری اداره کند. جهان امروز با سرعتی بی‌سابقه در حال تغییر است و نظام‌هایی موفق‌تر خواهند بود که قدرت یادگیری و اصلاح مستمر بیشتری داشته باشند. حکمرانی، دیگر فقط هنر تصمیم گرفتن

نقشه جدید آمریکا برای تغییر موازنه در جنگ

درگیری مستقیم با اسرائیل می‌تواند امکان تمرکز بیشتر سامانه‌ها و ظرفیت‌های دفاع هوایی آمریکا بر پایگاه‌ها و زیرساخت‌های نظامی، به این ترتیب، واشنگتن می‌کوشد هم فشار تهاجمی علیه ایران را حفظ کند و هم با تقویت لایه‌های دفاعی خود، هزینه پاسخ‌های ایران را کاهش دهد.

این تغییر، جنگ را بیش از گذشته به یک نبرد چندلایه تبدیل می‌کند. در این میان، جنگ لجستیکی اهمیت ویژه‌ای دارد. اکنون خلیج فارس و دریای عمان اصلی‌ترین میدان نبرد هستند. در چنین شرایطی مسئله فقط میزان توان آتش طرفین نیست؛ بلکه توان حفظ و استمرار این توان در میدان است. فشار بر مسیرهای ارتباطی و زیرساخت‌های جاده‌ای، در کنار تلاش برای ایجاد محدودیت در مسیرهای دریایی، می‌تواند با هدف اختلال در زنجیره پشتیبانی و رویکرد، جدا کردن ظرفیت‌های داخلی ایران از میدان نبرد جنوبی و فرسوده کردن توان کشور برای استمرار پاسخ است.

در چنین شرایطی، پاسخ ایران نیز نمی‌تواند صرفاً به دفاع از خود در برابر حملات محدود بماند. یکی از مؤلفه‌های راهبردی ایران از آغاز جنگ، منطقه‌ای کردن هزینه‌های تجاوز بوده است. کشورهایی که با در اختیار قرار دادن پایگاه، زیرساخت و ظرفیت عملیاتی خود، عملاً امکان تجاوز آمریکا به ایران (افراهم می‌کنند، نمی‌توانند انتظار داشته باشند که از پیامد‌های جنگ کاملاً مصون بمانند.

درگیری مستقیم با اسرائیل می‌تواند امکان تمرکز بیشتر سامانه‌ها و ظرفیت‌های دفاع هوایی آمریکا بر پایگاه‌ها و زیرساخت‌های نظامی، به این ترتیب، واشنگتن می‌کوشد هم فشار تهاجمی علیه ایران را حفظ کند و هم با تقویت لایه‌های دفاعی خود، هزینه پاسخ‌های ایران را کاهش دهد.

این تغییر، جنگ را بیش از گذشته به یک نبرد چندلایه تبدیل می‌کند. در این میان، جنگ لجستیکی اهمیت ویژه‌ای دارد. اکنون خلیج فارس و دریای عمان اصلی‌ترین میدان نبرد هستند. در چنین شرایطی مسئله فقط میزان توان آتش طرفین نیست؛ بلکه توان حفظ و استمرار این توان در میدان است. فشار بر مسیرهای ارتباطی و زیرساخت‌های جاده‌ای، در کنار تلاش برای ایجاد محدودیت در مسیرهای دریایی، می‌تواند با هدف اختلال در زنجیره پشتیبانی و رویکرد، جدا کردن ظرفیت‌های داخلی ایران از میدان نبرد جنوبی و فرسوده کردن توان کشور برای استمرار پاسخ است.

در چنین شرایطی، پاسخ ایران نیز نمی‌تواند صرفاً به دفاع از خود در برابر حملات محدود بماند. یکی از مؤلفه‌های راهبردی ایران از آغاز جنگ، منطقه‌ای کردن هزینه‌های تجاوز بوده است. کشورهایی که با در اختیار قرار دادن پایگاه، زیرساخت و ظرفیت عملیاتی خود، عملاً امکان تجاوز آمریکا به ایران (افراهم می‌کنند، نمی‌توانند انتظار داشته باشند که از پیامد‌های جنگ کاملاً مصون بمانند.

یکی از چالش‌های دستیابی به توافق این است که، حداقل در ظاهر، هم ایران و هم آمریکا معتقدند که بر دیگری اهرم فشار دارند و هر دو طرف تمایل به اشتباه در محاسبه عزم و توانایی‌های یکدیگر نشان داده‌اند.

آمریکا همچنین قدرت مقاومت نظام ایران را دست کم گرفته و آموخته است که تضعیف توانایی‌های نظامی لزوماً به معنای تسلیم یا امتیازات بزرگ در پای میز مذاکره نیست. با افزایش ناراضیاتی در دولت ترامپ از بن‌بست مذاکرات و نقض‌های مکرر آتش‌بس، ایالات متحده ممکن است خود را برای بازگشت به درگیری با ایران آماده کند.

به گزارش سرویس بین الملل تابناک، مرکز صوفان در نیویورک در مقاله‌ای به بررسی احتمال شروع جنگ تمام عیار آمریکا با ایران پرداخته که در ادامه آمده است. لازم به ذکر است انتشار مقالات خارجی به معنای تایید محتوای آن از سوی تابناک نیست.

یکی از چالش‌های دستیابی به توافق این است که، حداقل در ظاهر، هم ایران و هم آمریکا معتقدند که بر دیگری اهرم فشار دارند و هر دو طرف تمایل به اشتباه در محاسبه عزم و توانایی‌های یکدیگر نشان داده‌اند.

آمریکا همچنین قدرت مقاومت نظام ایران را دست کم گرفته و آموخته است که تضعیف توانایی‌های نظامی لزوماً به معنای تسلیم یا امتیازات بزرگ در پای میز مذاکره نیست. با افزایش ناراضیاتی در دولت ترامپ از بن‌بست مذاکرات و نقض‌های مکرر آتش‌بس، ایالات متحده ممکن است خود را برای بازگشت به درگیری تمام‌عیار با ایران آماده کند.

امروز، به تشدید کامل منجر نشده است. اما ممکن است به دنبال شش روز متوالی درگیری، این وضعیت تغییر کند.

سیاست روز

اخبار

محمدباقر قالیباف:

ایرانی میراث پرافتخار خود را به آسانی واگذار نمی‌کند

قالیباف در پیامی نوشت: قهرمانی پرافتخار تیم ملی والیبال نشسته جمهوری اسلامی ایران برای نهمین سال در رقابت‌های جهانی، بار دیگر شکوه اراده، ایمان و توانمندی فرزندان این سرزمین را به جهانیان نشان داد.

به گزارش خبرآنلاین، محمدباقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی در پیامی به مناسبت قهرمانی تیم ملی والیبال نشسته کشورمان در رقابت های جهانی تاکید کرد: شما با همت بلند خود، بار دیگر نشان دادید که ایرانیان در حوزه‌ای که سال‌ها پرچمداری کرده‌اند، همچنان صاحب خانه‌اند و میراث پرافتخار خود را به آسانی واگذار نمی‌کنند.

متن پیام به این شرح است؛

قهرمانی پرافتخار تیم ملی والیبال نشسته جمهوری اسلامی ایران برای نهمین سال در رقابت‌های جهانی، بار دیگر شکوه اراده، ایمان و توانمندی فرزندان این سرزمین را به جهانیان نشان داد.

هرگز ثابت کردید که محدودیت‌های جسمی شما نمی‌تواند مرز آرزوها و میدان افتخار را محدود کند و آنچه سرنوشت انسان‌های بزرگ را رقم می‌زند، ایمان، تلاش، انضباط، مدیریت و غیرتی است که در وجود شما موج می‌زند. شما با همت بلند خود، بار دیگر نشان دادید که ایرانیان در حوزه‌ای که سال‌ها پرچمداری کرده‌اند، همچنان صاحب خانه‌اند و میراث پرافتخار خود را به آسانی واگذار نمی‌کنند.

این قهرمانی، تنها فتح یک میدان ورزشی نیست؛ تجلی روحیه‌ای است که در سخت‌ترین شرایط نیز از پای نمی‌نشیند، فرصت می‌آفریند و با توکل، همدلی و استقامت، پرچم مقدس جمهوری اسلامی ایران را بر بلندای جهان به اهتزاز درمی‌آورد.

اینجانب ضمن تبریک صمیمانه این افتخار بزرگ به اعضای پرتلاش تیم ملی، کادر فنی، مسئولان ورزش کشور و ملت شریف ایران، از مجاهدت و غیرت مثال‌زدنی شما قدردانی می‌کنم و یقین دارم فرزندان این سرزمین، همچنان الهام‌بخش امید، عزت و سربلندی برای ایران عزیز خواهند بود.

برای شما عزیزان، توفیق، سلامت و استمرار این مسیر پرافتخار را از درگاه خداوند متعال مسئلت دارم.

محمدباقر قالیباف
رئیس مجلس شورای اسلامی

سپاه:

حمله به مردم و زیرساخت‌های غیرنظامی تاوان بسیار سخت و بیچاره کتنده‌ای خواهد داشت

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با صدور اطلاعیه‌ای از انهدام سامانه راداری برد بلند و چندین فروند هواپیمای راهبردی سوخت‌رسان آمریکا توسط رزمندگان نیروی هوافضای سپاه خبر داد.

به گزارش ایسنا، متن اطلاعیه شماره ۲۴ روابط عمومی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی درباره

عملیات نصر ۲ به شرح زیر است:

«بسم الله قاصم الجبارین
وقاتلهمو حتی لا تکتون فتنه

در تکمیل عملیات مقابله به مثل شب گذشته رزمندگان غیور نیروی پرافتخار هوافضای سپاه، در موج ۱۵ عملیات نصر ۲ با رمز مبارک "یا

اباصالح المهدی ادرکنی" و تقدیم به شهدای مظلوم جنایات اخیر آمریکا، به منظور تنبیه متجاوز و مجازات ارتش کودک‌کش آمریکا، حمله سنگین و غافلگیرانه‌ای را به پایگاه هوایی آمریکا در العدید قطر انجام دادند که طی آن یک سامانه راداری برد بلند و چندین فروند هواپیمای راهبردی سوخت‌رسان آمریکا بطور کامل منهدم و چند فروند دیگر دچار آسیب جدی گردید.

دشمن آمریکایی و میزبانان پایگاه‌ها او در منطقه بدانند که عبور از خطوط قرمز و حمله به مردم و زیرساخت‌های غیرنظامی تاوان بسیار سخت و بیچاره کننده‌ای خواهد داشت و به صورت ادامه این روند توسط دشمن، پاسخ‌های خردکننده تری در راه است؛ پاسخ‌هایی که در تاریخ نبردها ماندگار خواهد شد.

واللصبر الام عندالله العزیز الحکیم»

تحركات جدید نشاناه چیست؟

ترامپ به دنبال شروع جنگ تمام عیار؟

رهبران ایران بر این باورند که پس از تحمل ماهه‌ها کارزار نظامی مشترک آمریکا و اسرائیل، با وجود چالش‌های عظیم پیش رو برای بازسازی زیرساخت‌های کشور و تثبیت اقتصاد آسیب‌دیده، ابتکار عمل را در دست دارند.

به تازگی، «آیت‌الله) مجتبی‌خامنه‌ای، پسر رهبر فقید، آیت‌الله علی‌خامنه‌ای، بیانیه‌ای صادر کرد که در آن آمده: «اما متعهد می‌شویم که خون رهبر شهید و همه شهیدان این دو جنگ را از قاتلان جانیکتار و رسوا گرفته و انتقام بگیریم.» پس از آنکه ایالات متحده در ژانویه ۲۰۲۰، قاسم سلیمانی، فرمانده پیشین سپاه پاسداران و سپس در اواخر فوریه سال جاری، خامنه‌ای ۸۶ ساله را به (شهادت) رساند، این امری اجتناب‌ناپذیر است که رئیس‌جمهور ترامپ و احتمالاً دیگر مقامات عالی‌رتبه دفاعی و نظامی آمریکا، همچنان در فهرست اهداف

ایران باقی بمانند.